

lige blevet oplyst, at af den mindste af disse Jordlodder ubleies omtrent Halvdelen for 20 Rd. aarlig, hvormod efter de Oplysninger, der privat ere meddeelte enkelte Medlemmer af Udvalget, den større Jordlod maa antages at indbringe Godsinspecteuren igjen ved Udleie omtrent 1400 Rd. Godsinspecteuren, som har at paasee Akademiets Larv i alle Maader, synes saaledes ikke at være stillet paa en ganske rigtig Maade, og det Udvalg, der har behandlet denne Sag, har troet, at dette Forhold ikke var i sin Orden. Da nu flere af dette Udvalgs Medlemmer tillige sidde i Finantsudvalget, har dette foranlediget, at denne Sag er bleven drøftet iblandt disse Medlemmer, og saa har derefter Finantsudvalget tilladt sig at stille dette Forslag, som gaaer ud paa at bevirke Forandringer i dette Forhold, at bevirke, at Godsinspecteuren ikke længere leier Jord af Sorø Akademie, som han derefter igjen udleier til en betydelig højere Sum. Dette Forhold kan rettes, da Godsinspecteuren har denne Jord tilleie paa Dpfigelse. Der har ikke tidligere været Anledning for Udvalget til at blive bekendt med dette Forhold, og det kan være, at det heller ikke har været fuldstændig bekendt for Ministeriet, hvorledes det forholdt sig, netop for nu; der har altsaa ikke tidligere kunnet blive rørt ved denne Sag fra Finantsudvalgets Side; men, da Udvalget nu er blevet bekendt med dette Forhold, har man troet, at det var det Retteste at stride ind, og man har troet at kunne gøre det paa den Maade, at man foreslaaer en Forhøielse i Leien af Forpagtningen af 500 Rd. Derved vil da Et af To bevirkes: enten at vedkommende Godsinspecteur gaaer ind paa at hyde denne højere Leies afgift, hvilket man dog ikke skulde ansee for at være den heldigste Maade, eller ogsaa, at Godsinspecteuren bliver dette Leitemaal op sagt, saasnart skee kan. Det er nu ikke Udvalget bekendt, til hvilken Tid Dpfigelse kan skee, men man er gaaet ud fra, at den dog maatte kunne skee i Lobet af næste Finantsaar, og man har derfor ansat Forhøielsessummen til en Størrelse af 500 Rd., der er betydelig mindre end det, der formeentlig indkommer i Leie af den Jord, som Godsinspecteuren for tiden har.

Kirke- og Underviisningsministeren: Da det her omhandlede Forhold har bestaaet uanfægtet i 34 Aar, kan det ikke nægtes, at det er noget uheldigt, at Spørgsmaalet om dets fremtidige Bestaaen eller Iffebestaaen er kommet frem ved 3die Behandling af Finantsloven, og det er saameget mere uheldigt, som idetmindste jeg for mit Vedkommende først har faaet nogensomhelst Anelse om det foreliggende Forslag ved at faae det igaar tilligemed de andre Endringsforslag, der ere stillede til Finantslovens 3die Behandling. Det vil deraf sees, at der for mig maaskee kunde være nogen Banfælgighed tilstede ved at komme til fuldstændig Kundskab om dette Forholds Bestaaen, og jeg tør heller ikke ganske paastaae at være kommen paa det Rene dermed, men saa meget har jeg dog faaet Leilighed til at see, at det idetmindste er blevet mig klart, at Udvalget ikke har havt fuldkommen Kjendskab til Forholdet, — og det vil vistnok ogsaa anerkjendes af Udvalget, at der ikke kan være Spørgsmaal om, at det stillede Forslag skulde kunne vedtages. Som jeg tillod mig at bemærke, er dette Forhold stiftet for 34 Aar siden, i Aaret 1823, idet nemlig dengang den daværende Geheimeraad Stemann, som dog upaatvilelig ikke med nogen Grund kan antages for letsinndigen at have disponeret over Noget til Skade for Akademiet — jeg troer ikke, at den Tanke har eksisteret hos Noget — ifølge en Indstilling, der foreligger angaaende dette Forhold, fik „Hæder“ den daværende Godsforvalter, Povelsen, til at overtage denne Lod, og der ansøres udtrykkelig i Indstillingen, at Povelsen meget nødvendig vilde gaae ind derpaa. Det er ganske vist, at, naar man tager Hensyn til Sagen, saaledes som den stiller sig nu, 34 Aar senere, maa det vistnok synes besynderligt, at Noget skulde faa at sige nødes til at gaae ind paa et saadant Forhold; — men der var nogle „Hager“ ved Sagen, som ikke ere tagne i Betragtning af Finantsudvalget, sandsynligvis fordi det ikke har kjendt dem. Der hyllede nemlig den Byrde paa Jordlodden, at der paa denne skulde græsses alle de Kreaturer, som de paagældende Embedsmænd ved Sorø Akademie vare berettigede til at holde, til et Antal af 20. Det blev dengang forudsat, og jeg troer